

[Ole Bjørn Kraft.]

ning, vi havde tænkt os udarbejdet, lagt overmaade megen Vægt paa denne Side af Sagen, og i den Henseende er det rigtigt, at det Forslag, som her foreligger, slutter sig til de Synspunkter, vi den Gang gjorde gældende og offentligt udtalte i en Betænkning her i Folketinget. Men der er rigtignok en afgørende Forskel paa det Forslag, hvis Hovedlinier vi havde opridset i Betænkningen, og det Forslag, vi behandler i Dag.

Det konservative Forslag byggede nemlig efter alle de Erfaringer, vi havde gjort, paa et stærkt Flyvervaaben som Forudsætningen for Hærens, som Forudsætningen ogsaa for Flaadens Virksomhed. Af dette Flyvervaaben findes næsten intet i de Forslag, der her er forelagt. Dernæst indeholdt det konservative Forslag Tanken om Indførelse af langtrækkende motoriseret Skyts til Hjælp for Hæren, naar den fik den Op-gave at afslaa Landgang.

Jeg ved, at det ærede Medlem, som talte her, selv har lagt overmaade megen Vægt paa dette, og det var jo ogsaa i Dag et Hovedargument fra hans Side, at man kunde ombytte Artilleriskibene med langtrækkende Skyts. Jeg skal ikke tage Stilling i denne Sag, der er fremkommet værdifulde Indlæg for begge Synspunkter, men karakteristisk er det for det foreliggende Forslag, at Artilleriskibene har man afskaffet, men det langtrækkende motoriserede Skyts findes ikke i Forslaget. Og naar jeg nu ved og erindrer, baade fra Udtalelser og Artikler fra det ærede Medlem, med hvilken Voldsomhed han er gaaet ind for Flyvervaabenet og det motoriserede Skyts, saa maa jeg sige, jeg var noget for-bavset over den Mildhed, ja næsten Kærlighed, han viste overfor de Forslag, som Venstre her har forelagt, og som for Hærens Vedkommende til Trods for den tekniske Forbedring, der har fundet Sted, lider af de Mangler, som jeg her har talt om, og som jeg Gang paa Gang har hørt det ærede Medlem gaa i Brechen for at faa afhjulpet.

Og endnu mere forbavset maa man blive, naar man hørte den Overbærenhed, hvormed det ærede Medlem Hr. Holstein talte om Flaadeordningen. Thi det har hørt til mit politiske Livs Oplevelser at høre den Styrke og Voldsomhed, hvormed det ærede Medlem har angrebet 1922-Ordningen for den ufor-svarlige Opstilling af Budgettet, hvorved man søgte at foregive, at de Rammer, man havde opstillet, kunde blive finansielt ud-fyldt. Men det, som sker ved dette Forslag

her, er den gamle Historie om igen. Skønt man har reduceret Flaaden paa den Maade, man har gjort, og ingen vil kunne nægte, at det er en betydelig Reduktion af Enheder, der her finder Sted — skønt dette er Til-fældet, findes denne Flaade kun paa Papiret; der eksisterer kun de 42 pCt. af den, medens de 58 pCt. skal opbygges.

Og naar jeg erindrer, at det ærede Medlem Gang paa Gang, som han ogsaa gjorde det i sin indledende Tale i Dag, har krævet, at en Opbygning af Flaaden højest kunde udstrækkes over 15 Aar, og at selvfølgelig Hovedparten af den maatte være opbygget meget tidligere, saa er jeg unægtelig noget forbavset over, at det ærede Medlem ingen kritiske Bemærkninger har til et Søværn, der efter Beregningerne først i 1947 vil have naaet den beskedne Størrelse af 9 Torpedobaade og 7 U-Baade, medens der i de kommende Aar kun vil være et mindre Antal af disse Enheder til Stede.

Det er efterhaanden blevet næsten saadan, at vi fra konservativ Side har indstillet os paa, at det, vi er for, er det ærede Medlem imod, og det, vi er imod, er det ærede Medlem for. Jeg beklager, at noget tilsvarende er kommet til Syne under Forhand-lingerne her i Dag, fordi jeg altid har værdsat det ærede Medlems Indsats i Forsvars-sagen og ved, at han gennem mange Aar har viet den et meget omfattende og stort Arbejde. Jeg kan ikke se rettere end, at der her gør sig usaglige Betragtninger gæl-dende; for de Anker, det ærede Medlem med saa stor Voldsomhed har rettet imod tidligere Ordninger, de kan og bør ogsaa rettes mod det Forslag, der her foreligger.

Naar det f. Eks. er sagt, at Paragraffen med Hensyn til Udgifterne skulde sikre mod Lovgivning paa Finansloven, saa kan jeg ikke se, at der er nogen som helst Forskel paa den Tilstand, som nu har været gældende i saa mange Aar, og hvis sørgelige Virkninger vi kender, og det her foreliggende. Thi i den gældende Lov af 1922 staaer der i Flaadeparagraffen, at Flaaden skal bestaa af 6 Artilleriskibe, 12 Torpedobaade og 12 Undervandsbaade; men til Trods for Paragraffens tydelige og bestemte Udtalelse om, hvad Flaaden skal bestaa af, har Regering efter Regering set bort herfra og har undladt at stille For-slag om de nødvendige Bevillinger.

Naar det kan ske, ja, saa kan alt jo ske. Jeg haaber ikke, at det vil ske. Men at det skulde være nogen Hindring for en Regering, at der staaer, at der skal anvendes den og den Sum, naar man ikke har bøjet sig for, at der skal være de og de Skibe,